

Bohoslužobné predmety



Kalich

Je zhotovený z ušľachtilých materiálov, najčastejšie je pozlátený.



Kalichová paténa

Príkrýva sa ňou kalich a dáva sa na ňu veľká hostia.



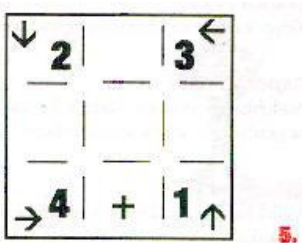
Purifikátorium

Ručník na utieranie kalicha a patény. Má vyšitý krížik.



Pala

Štvorec z pevnej látky, potiahnutý ozdobnou látkou. Kladie sa na kalich (chráni pred padnutím nečistoty do kalicha).



Korporál

Štvorec z bieleho plátna s rozmermi asi 40 x 40 cm. Na rozprestretý korporál sa kladie kalich, miska s hostiami, cibórium alebo monštrancia. Rozkladá sa v strede oltára krížikom k sebe. Spôsob rozkladania je naznačený na obrázku.



Kalichové vélum

Štvorcová príkrývka na kalich. Má mať rovnakú farbu ako ornát.



Miska na hostie

Vkladá sa do nej chlieb, ktorý sa vo svätej omši premieňa na Kristovo telo.



Paténa k svätému prijímaniu

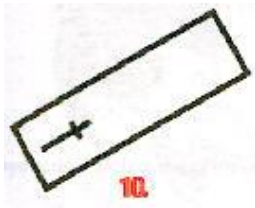
Plochá tácka. Má zabrániť prípadnému pádu hostie na zem.



Ampulky (konvičky)

Sklenené alebo kovové nádoby na víno alebo vodu. Niekedy majú označenie:

- V = víno
- A = voda (z latinského slova aqua, čo znamená voda).



Manutergium / Lavabo

Ručník na utierame rúk kňaza po umytí. Väčšinou sa kladie na ampulky. Krížik má mať vyšíty na okraji (purifikatórium ho má mať v strede).



Kadidelnica

Kovová nádobka na uhlie, do ktorej sa sype kadidlo. Visí na "reťaziach" a používa sa pri slávnostných svätých omšiach a požehnaniach.



Lod'ka

Kovová nádobka s lyžičkou na kadidlo (tymián).



Aspergil

Nádobka na svätenú vodu s kropáčom, ktorým sa kropí ľud, alebo sa používa pri iných požehnaniach.



Ciborium

Veľký kalich s viečkom. Uchovávajú sa v ňom premenené hostie vo svätostánku.



Ciboriové vélum

Ozdobná prikrývka, ktorou sa môže prikryť ciborium vo svätostánku.



Monštrancia

Umelecky zhotovená a pozlátená schránka, do ktorej sa vkladá veľká premenená hostia. Používa sa na vystavenie Sviatosti Oltárnej k poklone a pri sviatostnom požehnaní.



Pyxis (pyxida) Schránka, v ktorej sa uchováva veľká premenená hostia do monstrancie.

Na slúženie svätej omše je potrebné pripraviť nasledovné:

Na abak:

- kalich s veľkou hostiou, korporálom, purifikatóriom a palou (môže byť prikrytý vélom príslušnej liturgickej farby)
- tácku s ampulkami naplnenými vínom a vodou
- manutergium
- misku s chlebom na premenenie (ak je to potrebné)

Na ambonu:

- lekciónár s pripravenými lekciami, ktoré sú označené záložkou
- neďaleko sedesa pripraviť misál a knihu spoločných modlitieb veriacich

Oltár:

- odložiť prikrývku, aby zostala len oltárna plachta
- k oltáru položiť zvonec
- pár minút pred svätou omšou zažať sviečky

Svätostánok:

- pred svätostánok pripraviť korporál a v jeho blízkosti položiť kľúč od svätostánku.

Ozvučenie:

- rozmiestniť mikrofóny
- zapnúť zosilňovač
- zazvoniť tesne pred začatím svätej omše.

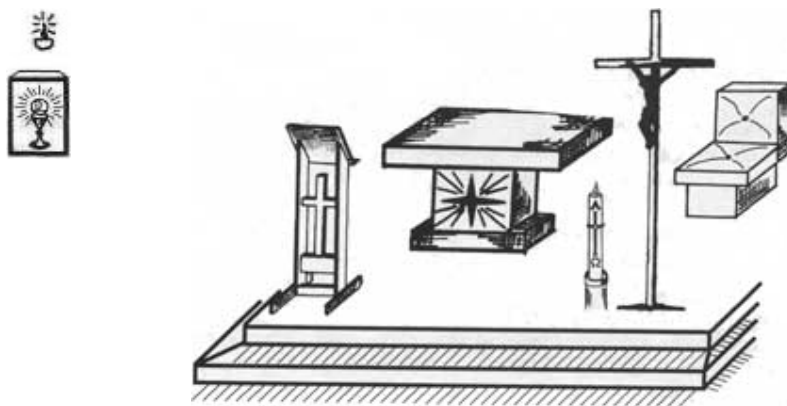
Osvetlenie:

- tesne pred začiatkom svätej omše zažať hlavné elektrické osvetlenie

Priestor v kostole a základné liturgické predmety

V kostole má všetko svoje miesto. Nič tu nie je uložené náhodne. Všetkým sa sleduje myšlienka, aby služba bola dôstojná, prirodzená, plná lásky. Možno vo vašom kostole je to trochu inak ako na našom obrázku. Praktický život si vyžadoval určité zmeny. Ale to podstatné tam určite je.

- Kríž
- Oltár
- Ambona
- Kreslo (sedes)
- Večné svetlo
- Svätostánok
- Paškál



Kríž

Je posvätné znamenie v kresťanskej symbolike. Uctieva sa ako znamenie umučenia Ježiša Krista a jeho vykupiteľského diela. Sú známe viaceré tvary kríža:

latinský



grécky



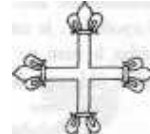
ondrejský



patriarcistický



ľaliový



maltézske



V blízkosti oltára nám kríž pripomína, že na každej svätej omši Pán Ježiš medzi nami sprítomňuje obeť na kríži. Tiež nám pripomína, ako nás má Pán Boh rád.



Oltár

Stôl, okolo ktorého sa zhromažďujeme ako vo Večeradle, kde Pán zhromaždil pri Poslednej večeri apoštolov. Je najdôležitejším miestom v kostole. Pri svätej omši prichádza k nám na oltár pod spôsobom chleba a vína živý Ježiš. Oltár zdravíme úklonom. Kňaz ho na začiatku a na konci svätej omše pobožká.

Ambona

Miesto, odkiaľ čítame Sväté písmo. Keď čítame Bibliu, hovorí k nám sám Boh.



Sedes

Sedadlo pre kňaza. Kňaz k nemu prichádza na začiatku liturgických slávností. Odtiaľ vedie spoločnú modlitbu. Na konci svätej omše nám z tohto miesta dáva požehnanie.



Večné svetlo

Znamenie Ježišovej prítomnosti vo svätostánku. Ak svetlo nesvieti, svätostánok je prázdny.



Svätostánok

Uchováva sa v ňom premenené hostie. Zostáva tu s nami živý Pán pod spôsobom chleba. Keď prechádzame pred svätostánkom, pozdravíme Pána pokľaknutím na pravé koleno.



Abak

Malý stolík, na ktorom bývajú pripravené obetné dary - chlieb a víno. Môže tu byť odložená aj voda a kalich.



Paškál

Veľká svieca, ktorá nám pripomína vzkrieseného Pána Ježiša. Posväcuje sa každý rok na Bielu sobotu. Je ozdobená krížom, letopočtom, prvým a posledným písmenom gréckej abecedy: alfou a omegou.

Plameň paškálu nám pripomína, že Ježiš žije, kríž, že na kríži pre nás umrel. Letopočet znamená, že Ježiš zostáva s nami po celý rok. Písmená nám pripomínajú, že on je na začiatku i na konci všetkého.



Sakristia

Je to miestnosť, kde prebieha príprava na slávenie liturgických slávností. Tu sa riešia aj iné dôležité úlohy, ktoré prináša život.

Do sakristie chodia ministranti často. Nie preto, aby sa tam bavili, "zašívali", alebo bili, ale preto, aby sa dobre pripravili na liturgickú službu. Ich úlohou je, aby sa včas obliekli do

miništrantských šiat a upravili sa. Hlavný miništrant, ceremonár, rozdelí služby, na ktoré sa majú všetci pripraviť. Hlavne tí, čo budú čítať. Po svätej omši si miništranti starostlivo uložia svoje miništrantské oblečenie, aby zostalo čisté a nepokrčené.



Spovednica

Priestor, kde sa vysluhuje sviatosť zmierenia. Pri krste sme dostali Boží život. Kto ho hriechom stratí, má sa zmieriť s Bohom vo sviatosti zmierenia.



Krstiteľnica

Nádoba, v ktorej sa uchováva krstná voda. Pri krstiteľnici sa spravidla udeľuje sviatosť krstu.



Svätenička

Menšia nádoba so svätenou vodou. Býva umiestnená pri vchode do kostola a do sakristie. Keď sa pri príchode do kostola prežehnávame, pripomínáme si vlastný krst (očistenie od hriechov).

Liturgické knihy



Misál

Obsahuje všetky modlitby svätej omše. Sú zoradené v poradí jednotlivých častí svätej omše a liturgického roka (prihliadajúc na účelnosť). Kvôli správnej orientácii v misáli je vhodné nastudovať si úvod a príslušné rubriky.

Lekcionár

Obsahuje čítania zo Starého aj Nového zákona a žalmy. Názov pochádza z latinského slova lectio = čítanie. Má šesť dielov, v ktorých sú čítania na jednotlivé liturgické obdobia, slávnosti, sviatky a spomienky.

Kniha modlitieb veriacich

Obsahuje prosby na svätú omšu. Prosby veriacich sa nachádzajú aj v zadnej časti misála. V knihe modlitieb veriacich sú však zostavené na rôzne príležitosti.



Kancionál

Obsahuje piesne, ktoré spievame pri bohoslužbách. Názov pochádza z latinského slova cantus = spev.

Liturgické oblečenie miništranta



Najčastejšie sa používa sukňa (kamža), golier a superpelícia. Miništrant však môže mať oblečenú aj albu, prepásanú cingulom liturgickej farby.

Golier

Oblieka sa na ramená pod superpelíciu.

Sukňa (kamža)

Dlhá sukňa, ktorá siaha až po členky.

Alba

Dlhá biela tunika siahajúca až po členky.

Superpelícia

Biela košeľa so širokými rukávmi a hranatým výrezom okolo krku.

Liturgické oblečenie kňaza



Humerál

Oblieka si ho kňaz na ramená a okolo krku pod albu. Ak je alba pri krku upravená, humerál sa nemusí používať.



Štola

Je znakom kňazskej služby. Nosí ju diakon, kňaz a biskup. Je to stuha, pás látky, ktorý splýva diakonovi z ľavého ramena na pravý bok, kňazovi a biskupovi splýva cez obe ramená dole.



Ornát

Vrchný liturgický odev kňaza a biskupa, ktorý nosia pri svätej omši.



Superpelícia

Biela košeľa so širokými rukávmi a hranatým výrezom okolo krku.



Cingulum

Povraz alebo pás, ktorým sa podväzuje, alebo prepáše alba okolo pásu.



Alba

Dlhá biela tunika, ktorá siaha po členky.



Reverenda (klerika)

Čierny odev siahajúci až po členky.



Habit

Rehoľný odev. Každá rehoľa má svoj typický odev.



Dalmatika

Liturgický odev diakona pri svätej omši. Podobá sa ornátu, ale má rukávy.



Rocheta

Košľa so širokými rukávmi bez hranatého výrezu, pri krku stiahnutá.



Pluviál

Dlhý ozdobný plášť, niekedy s kapucňou. Môže sa používať pri procesiách, sprievodoch, požehnaniach a rôznych obradoch.



Vélum na požehnanie

Široký ozdobný pruh látky, ktorý zakrýva ramená a ruky kňaza pri požehnaní Najsvätejšou sviatosťou.



Biret

Hranatá pokrývka hlavy s tromi výstupkami a strapcom. Kňaz používa čierny, biskup fialový a kardinál červený, bez strapca.

Liturgická symbolika



Chlieb

Chlieb, prinášaný na oltár, je znamením ľudskej práce, dobrých skutkov, ktoré dávame Bohu na obeť. Vznikol z mnohých zŕn. My, aj keď je nás veľa, máme byť všetci jedno a obetovať sa.



Víno

Omšové víno sa vyrába z hrozna. Po lisovaní sa nechá vykvasiť. Musí byť prirodzené, bez cukru a iných prísad. Vo svätej omši symbolizuje bolesť, utrpenie. Premieňa sa na Kristovu krv. Keď prinášame víno na oltár, máme s ním obetovať i naše trápenia a ťažkosti.

Víno a kvapky vody

Pri príprave darov kňaz do kalicha s vínom pridáva pár kvapiek vody. To znamená, že k Ježišovej obeti chceme pridať i seba. Voda sa zmieša s vínom tak, že sa nedajú rozdeliť. Aj my chceme byť tak pevne spojení s Kristom.



Voda

Dáva život a očisťuje. Pri krste znamená: Boh odpúšťa hriechy a dáva milosť posväcujúcu.

Keď miništrant leje kňazovi vodu na ruky, kňaz sa modlí: "Pane, zmy zo mňa moju vinu a očisť ma od hriechu." Vyjadruje to očistenie od hriechov. (I v Starom zákone sa kňazi pred obetou očisťovali.)



Sol'

Má konzervačné účinky, chráni potraviny pred skazením. Môže sa pridať do svätej vody. Sol' udržuje vodu čistou. Podobne aj Ježiš pôsobí v nás.

Sol' ďalej dáva jedlu chuť a vzbudzuje smäd. Vo svätej vode pripomína, že s Ježišom sa náš život neskazí a bude mať "správnu chuť", bude "vzbudzovať smäd" - dávať dobrý príklad.



Kadidlo

Keď sa zrnká vonného tymiánu nasypú na rozžeravené uhlie, vydávajú voňavý dym. Hore stúpajúci dym je symbolom našej modlitby, ktorá má byť pozorná a Bohu príjemná.

V starej Rímskej ríši sa kadidlo zapalovalo pred dôležitými a vysokopostavenými osobami - stalo sa znamením úcty a klaňania. Kadidlo užívané pri svätej omši má slúžiť k Božej oslave, vyjadruje našu úctu a klaňanie sa Bohu.



Oheň, svetlo sviec

Pripomína Pána Ježiša, ktorý o sebe povedal: "Ja som svetlo sveta." (Jn 7, 12)



Popol

Popol je znamením pominuteľnosti, nič netrvá večne, iba Boh. Na Popolcovú stredu sa udeľuje popolec, ktorý má pochádzať zo spálených ratoľestí z vlašskej Kvetnej nedeľe.

Prijatím popolca človek dáva najavo, že si uvedomuje pominuteľnosť všetkého, že svoju jediná istotu hľadá v Bohu.



Olej

Olej je znamením sily. V starom Ríme sa zápasníci natierali olejom, aby ľahšie vykĺzli nepriateľom z rúk. Plavci, ktorí majú stráviť dlhú dobu v studenej vode, natierajú sa olejom, aby lepšie odolávali chladnému prostrediu.

V liturgii sa olej používa pri krste, birmovaní, sviatosti pomazania chorých a pri vysvätení kňazov.

Druhy olejov:

- I. olej katechumenov (C)
- II. olej chorých (I)
- III. krizma (CH)

Tieto oleje svätí biskup v katedrále na Zelený štvrtok dopoludnia.



I. Olej katechumenov = *Oleum Catechumenorum* (OC)

Pomazanie katechumenov olejom má byť znamením posily v boji so zlým duchom.



II. Olej chorých = *Oleum Infirmorum* (OI)

Pri udeľovaní sviatosti pomazania chorých sa používa olej nemocných (*Oleum infirmorum*). Olej má tiež liečivé účinky - tlmí bolesť. Sviatosť pomazania chorých posilňuje chorých na duši i na tele, mierni ich bolesť a úzkosť.



III. Krizma = *Sanctum Chrisma* (SC), *Chrisma* (CH)

Je to olej, do ktorého sú primiešané voňavé prísady. Svätí ju biskup na Zelený štvrtok v omši svätenia olejov pre celú svoju diecézu. Pomazanie krizmou pri krste alebo birmovaní znamená prevzatie úlohy žiť podľa Ježiša, ktorý je našim Kráľom.



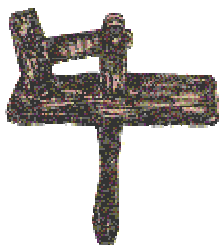
Hlas zvončeka

Upozorňuje na niečo veľmi dôležité. Ohlasuje začiatok svätej omše. Pri pozdvíhaní nás upozorňuje, aby sme vzdali poctu prítomnému Kristovi na oltári.



Zvon

Zvon na kostolnej veži zvoláva ľudí na svätú omšu alebo k modlitbe.



Klepáče (rapkáče)

Používajú sa namiesto zvončekov na Zelený štvrtok a Veľký piatok. Ich zvuk je symbolom smútku nad Ježišovým utrpením a smrťou. Na Bielu sobotu večer už zasa znejú zvony - ohlasujú radosť z Kristovho vzkriesenia.

Liturgické farby

V danom liturgickom období zvyrazňujú jeho charakter. Sú to tieto farby:

Biela

Farba radosti. Používa sa na sviatky Pána, Panny Márie, anjelov, vo vianočnom a veľkonočnom období a na sviatky svätých, ktorí nezomreli mučeníckou smrťou.

Červená

Farba lásky, ohňa a krvi. Používa sa na Kvetnú nedeľu, Veľký piatok, svätodušné sviatky, na sviatky a spomienky mučeníkov.

Zelená

Farba nádeje. Používa sa v nedele a všedné dni v období cez rok.

Fialová

Farba pokánia. Používa sa v Advente, v Pôste, pri omšiach za zomrelých a pri pohreboch.

Zlatá

Farba dôstojnosti, slávnosti, preto sa používa pri veľkých slávnostiach.

Ružová

Vyjadruje radosť z príchodu Ježiša, z toho, že vykúpi ľudí. Používa sa len na 3. adventnú nedeľu a na 4. pôstnu nedeľu.

Liturgické úkony

Človek vyjadruje svoj vzťah k Bohu nielen slovami, ale aj svojím postojom. V liturgii má všetko svoj význam. Mladý kresťan má preto poznať symboly, úkony, postoje, gestá... Má dobre poznať "liturgickú reč". Len vtedy sa bude vedieť naplno zapojiť do oslavy Pána Boha a aspoň čiastočne zodpovedať na otázku: "Ako ti, Bože, dobre slúžiť?" Preto si postupne vysvetlíme najzákladnejšie liturgické pravidlá.

Pokľaknutie



Je to vzdanie úcty Pánovi. Keď prichádzame do kostola, pokľaknutím pozdravíme Pána Ježiša vo svätostánku.

Pokľakneme na pravé koleno, nepredkláňame sa. Ruky ostávajú zopäté (prípadne pravá je na hrudi - srdci a ľavá je spustená pozdĺž tela) a neopierajú sa ani o kolena, ani o zem. Nikdy nepokľakneme za chôdze. Keď pokľakneme spoločne, potom sa snažíme naraz.

Kľačanie



Vyjadrujeme tým pokoru. Je prejavom klaňania sa Pánu Bohu. Boh je väčší ako my. Kľačíme vzpriamene a ticho, neotáčame hlavou, ruky zostávajú zopäté na srdci, päty sú spolu. Nesedíme na päťoch.

Poklona

Znamená vzdanie úcty. Poklonou zdravíme oltár ako najdôležitejšie miesto v kostole, ktoré kňaz dokonca uctieva bozkom. Telo zostáva rovné, skláňa sa len hlava a trochu ramená. Poklonu robíme pomaly a úctivo.

Sedenie



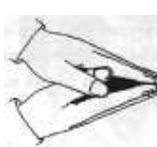
Keď sedíme v kostole, znamená to, že sa nikam neponáhľame, ale máme čas pre Ježiša a chceme ho v pokoji počúvať. Nepredkláňame sa, nenakláňame hlavu dopredu, chrbát zostáva rovný. Nohy nenaťahujeme pred seba, ani ich nedávame pod lavicu, kolena a špičky zostávajú vedľa seba. Ruky máme položené na kolenách.

Státie

Je symbolom pripravenosti, bdlosti. Kto stojí, nespí, ale je pripravený vydať sa na cestu, alebo urobiť nejakú úlohu.

Státím vyjadrujeme aj úctu voči tomu, s kým hovoríme. Státie v kostole znamená nielen pripravenosť počúvať, ale aj urobiť to, čo chce Boh. Stojíme rovno, vzpriamene, neopierame sa o stenu alebo o lavicu. Päty sú spolu.

Zložené ruky



Znamenajú ochotu slúžiť. Nedávame si ich za chrbát, ani nám nevisia voľne popri tele. Ak držíme zložené ruky na srdci, dávame tým najavo, že sa modlíme nielen ústami, ale aj srdcom. Dlane sú zložené k sebe, prsty smerujú hore, pravý palec je na ľavom. Takto zložené ruky vyjadrujú, že modlitba má stúpať hore k Bohu.



V minulosti sluha vyjadroval oddanosť svojmu pánovi tak, že si kľakol a takto zložené ruky dal do rúk svojho pána. Tým ho uznával za svojho pána. Toto gesto vyjadruje, že naším pánom je Boh.

Podávanie ruky



Vyjadruje sa tým odpustenie, priateľstvo, jednota. Pri svätej omši si podávame ruky pred svätým prijímaním po slovách: "Dajte si znak pokoja!" Podávame si pravú ruku. Najprv podá ruku kňaz najbližším miništrantom, tí ju podajú zase svojim susedom. A tak to ide ďalej. Pri podávaní ruky sa pozeráme rovno do očí. (Ten, kto podáva ruku, hovorí: "Pokoj s tebou." Druhý odpovedá: "I s duchom tvojím. ")

Rozopäté ruky

Rozopäté ruky kňaza pri modlitbe všetkým pripomínajú, že Boh nás pozýva k sebe. Keď máme niekoho radi a chceme mu ísť naproti, natiahneme k nemu ruky. Tiež nám pripomínajú ruky Pána Ježiša na kríži - ak chceme byť podobní Pánovi, máme byť ochotní pre neho niečo obetovať.

Chôdza

Pri oltári vyjadruje radosť a pripravenosť k službe. Teda nie "zmätok na bojisku". K oltáru nepatrí ani "poklus", ani "ťahanie nôh". Pri skupinovej chôdzi sa snažíme udržať rad a rovnaké rozostupy. Zopäté ruky držíme v rovnakej výške.

Znamenie kríža

Pripomína, že Pán Ježiš z lásky k nám zomrel na kríži a že my pre neho dokážeme tiež niečo obetovať. Zobrať na seba každodenné kríž.

Veľký kríž - Robíme na začiatku a na konci svätej omše, na začiatku a na konci modlitby. Ľavá ruka je položená vo výške žalúdka a pravou rukou (prsty sú spolu) sa dotýkame na čele, na srdci, na ľavom a potom na pravom ramene.

Malý kríž - Robíme pri svätej omši pred evanjeliom tak, že ľavá ruka je položená vo výške žalúdka a palcom pravej ruky (prsty sú spolu) robíme krížik:

Na čele - Symbol, že o slovách Pána Ježiša budeme rozmýšľať.

Na ústach - Vyjadruje, že o slovách Pána Ježiša budeme hovoriť.

Na srdci - Znamená, že slová Pána Ježiša chceme uchovávať v srdci.

Znamenie kríža konáme vždy s úctou a pokojne. Máme si pritom uvedomiť, čo robíme.

Ústa

Radostne a ochotne sa zapájajú pri odpovediach i speve. Kto si mrmle, alebo kto mlčí, určite nemá na mysli službu Pánovi. Kto dokáže hovoriť jasne, zreteľne a správne, dáva najavo, že berie svoju službu vážne. Zúčastňuje sa na nej naplno.

Je dôležité uvedomiť si, že jednotnosť, harmónia pridáva liturgii na kráse. Našou snahou nech nie je drezúra, ale prirodzenosť. Nie strnulosť, ale hĺbka vzťahu a láska k Bohu, ktorá sa má prejavovať v každom našom pohybe.

Liturgický rok

Čo sa odohralo v Kristovom živote historicky, to sa v rôznych liturgických slávnostiach obnovuje tajomným, ale skutočným spôsobom v srdciach veriacich. Každý rok si pripomíname všetky udalosti z Ježišovho života od jeho príchodu až po nanebovstúpenie a zoslanie Ducha Svätého. Hlboko prežívané tajomstvá Ježišovho života počas liturgického roku majú základný význam pre náš duchovný život. Počas roka sa snažíme s vierou, nádejou a láskou prežiť celé Kristovo tajomstvo. Čerpáme z jeho lásky k nám. Počas roka sledujeme tiež ľudí, svätcov, ktorí ukázali, akými rôznymi spôsobmi možno nasledovať Ježiša Krista, realizovať lásku v každodennom živote.

V liturgickom kalendári (direktóriu) je zaznačené, aký sviatok (alebo spomienka na svätca), na ten-ktorý deň pripadá. Nachádzajú sa tam aj iné informácie potrebné pre slávenie liturgie dňa.

Udalosti Kristovho života sa historicky odohrali iba raz, a to v Palestíne pred 2000 rokmi. A týmito udalosťami, najmä svojou smrťou a zmŕtvychvstaním, Ježiš Kristus uskutočnil našu spásu. Práve preto jednotlivé udalosti Kristovho života liturgia nazýva "**tajomstvá spásy**". Sú to spásonosné tajomstvá, a keď sa chceme spasiť, máme mať na nich účasť, prežívať ich spolu s Ježišom Kristom.

Obdobia liturgického roka

Advent

Doba čakania na príchod Pána Ježiša. Začína sa Prvou adventnou nedeľou.

Vianoce

Je to obdobie, v ktorom slávime tajomstvo narodenia Pána Ježiša. Začína sa Narodením Pána a vrcholí slávnosťou Zjavenia Pána.

Pôst

Je to obdobie prípravy na Veľkú noc. V centre je utrpenie a smrť Pána Ježiša. Začína sa Popolcovou stredou a končí sa rannou omšou na Zelený štvrtok.

Veľký týždeň

Tvorí ho Kvetná nedeľa, Zelený štvrtok, Veľký piatok, Biela sobota a Vzkriesenie Pána Ježiša.

Veľkonočné trojdnie

Začína sa večernou svätou omšou na Zelený štvrtok a končí sa oslavou zmŕtvychvstania ukrižovaného Krista na Veľkonočnú nedeľu.

Veľkonočné obdobie

Začína sa Nedeľou Pánovho zmŕtvychvstania. Trvá 50 dní. Končí sa slávnosťou Zoslania Ducha Svätého.

Cez rok

Obdobie "cez rok" trvá 33 alebo 34 týždňov. Viac si tu pripomíname pôsobenie a kázanie Pána Ježiša. V tomto období sa tiež oslavuje najviac svätých, a to spravidla v deň ich smrti, teda v deň ich narodenia pre nebo. Obdobie "cez rok" má dve časti:

- I. Začína sa od sviatku Krstu Krista Pána a trvá do Popolcovej stredy.
- II. Začína sa od pondelka po Zoslani Ducha Svätého a končí sa týždňom po nedeli Krista Kráľa.

Modlitba miništranta

Miništranti by sa mali pred každou svätou omšou aj po nej pomodliť krátku modlitbu. Vo viacerých farnostiach sa osvedčilo napísať tieto modlitby na tvrdý papier a ten zavesiť na viditeľné miesto do sakristie, najlepšie ku krížu. Spolu s miništrantami by sa mal tieto modlitby modliť aj kňaz a tak ísť ostatným príkladom. Modlitby môžu vyzeráť napríklad takto:

Modlitba pred svätou omšou

Pane Ježišu
povolal si ma za miništranta,
aby som kňazovi pomáhal
prinášať za nás najsvätejšiu obeť
Tvojho Tela a Krvi.
Túto službu chcem konať vždy
radostne
a pre povzbudenie ostatným ľuďom.
Pane požehnaj toto moje predsavzatie,
aby som ho vždy uskutočňoval verne,
AMEN.

Modlitba po svätej omši

Pane Ježišu, ďakujem Ti,
že som mohol byť účastný
na svätej omši. Prosím,
nech ma sprevádza Tvoja pomoc,
aby som dával dobrý príklad
v kostole, v škole, doma i na ulici.
Panna Mária, Matka Božia,
ochraňuj moju dušu i telo.
Svätý Dominik Sávio, buď mojim
priateľom!
AMEN.

Modlitba pred svätou omšou

Pane Ježišu
ďakujem Ti, že si si ma vybral
za svojho miništranta
a že Ti môžem slúžiť pri tejto sv. omši.
Prosím Ťa daj,
aby som sa počas nej tak správal
ako sa na to Tebe páči.
Sláva Otcu...

Modlitba po svätej omši

Pane Ježišu,
som rád, že som Ti mohol slúžiť
pri tejto svätej omši.
Prosím Ťa daj,
aby som sa vždy tak správal
ako sa na tvojho miništranta patrí a daj,
aby sa niektorí z nás stali tvojimi
kňazmi.
Sláva Otcu...
Panna Mária Pomocnica kresťanov,
svätý don Bosco,
a svätý Dominik Sávio, pomáhajte mi.